

	Strana
Editorial	
Adorační den .	
Co možná nevíte o soše sv. Václava před kostelem	4
Z farní kroniky	
Léta 1925 -1927 (přepis farní kroniky)	5
Kapitoly z církevního práva	
Hierarchické zřízení církve - biskup (Markéta Konečná)	7
Církevní majetek a restituce III.	
Jak vznikl církevní majetek? (Mojmír Kalný 1995)	9
Stáří a budoucnost - Vánoce; Prosba člověka před penzi	11
Okénko pro nemocné-8. (o.J.Šik)	13
Ze života církve aktuálně	
Nový litoměřický biskup	14
Křesťan v dnešní nemocnici	14
Beatifikační proces	15
Plenární sněm	16
Společenstvo cukrářů	16
Ze života farnosti:	
Příspěvky farníku –Výzva farnosti	17
Pozdrav z Mexika	18
Nabídka	18
Dotazník - třetí část (Jožin Soukal)	19
Farní ples	21
K Svátosti a svátostiny, náboženství, ostatní	22

Milí farníci,

po třech měsících opět využívání tohoto místa v našem farním zpravodaji, abych Vám všem ještě jednou poděkoval za všechnu snahu připravit co nejlépe oslavu narozenin našeho Pána Ježíše Krista. Aniž bych chtěl opomenout kohokoliv, musím si přiznat, že letos nejvíce zaměstnávaly mou mysl i srdce iniciativy některých z Vás, kteří se nechtěli spokojit s přípravou na svátky pouze ve svých rodinách, ale dívali se dál přes práh svého domu a své - byť třeba i velmi rozvětvené rodiny a měli dost síly neuhnout pohledem před potřebami těch druhých. Myslím teď především na děvčata a děvčátka, která připravila našim nemocným a starým malé svíčky, na výzvu ke sbírce pro Dům dětí v Brně - Zábřovicích, na roznášení betlémského světla na Štědrý den dopoledne a konečně na chystanou Tříkrálovou sbírku, která začíná na území naší diecéze 2. a skončí 11. ledna.

Znovu opakuji, že aniž bych chtěl opomenout kohokoliv, toto mne zaměstnávalo nejvíce. Teprve v těchto dnech si uvědomuji proč tomu tak je. Křesťanství bez ochoty a připravenosti k osobnímu, zcela konkrétnímu činu je pro mne téměř úplně nevěrohodné. Slovo neznamenají nic, když je nenásledují skutky. Tam kde chybí skutky, vládne prázdnota, chlad a nejistota. Slova se dají všelijak přeskupovat, vršit a spojovat. Moc to nestojí a je jich hned tolik, že za chvíli nevíme co vlastně znamenají. Často mají velikou moc a nebo si ji drze nárokují. Ale skutky... S těmi to tak snadné není. Ty něco stojí, vyrůstají pomalu a jsou snadno ohroženy. Nejčastěji právě slovy. Jedno slovo dokáže během několika vteřin zpochybnit léta práce a námahy. Proto největším hříchem je hřích proti lásce a jeho nejrozšířenější podobou pomluva nebo zbytečné mluvení o chybách druhých. Tedy skutky. A to i ty nejmenší, ale konané z lásky' a s láskou, to je pravá vizitka křesťana. V září jsem Vás vyzval k odvaze a ochotě pěstovat upřímnost a lásku k pravdě. Dnes vás prosím o další - budme na prvním místě křesťany podle skutků a pak teprve křesťany podle nedělní účasti na mši svaté. Je to právě konání dobra, které přináší do srdce radost, očišťuje svědomí, dává odvalu vyjít z přirozeného sklonu k sobectví a je v dnešní době snad jediným možným svědectvím naší naděje. Kež by se iniciativy podobně těm, které jsem jmenoval, staly samozřejmou součástí naší přípravy na slavení vánočních svátků. Už samozřejmou součástí života farností je „přirozené prodloužení“ doby vánoční formou adoračního dne, který se koná vždy osmý den v měsíci lednu. Loni jsme se vrátili k tradičnímu průběhu, který se skládá z promluv pro jednotlivě stavy (tzn. pro ženy, pro muže a pro děti) spojených s krátkou pobožností před vystavenou Nejsvětější svátostí. Bylo by velmi dobré udělat si v tento den čas, je-li to možné vzít si dovolenou a tento den věnovat Ježíši Kristu přítomnému pod způsobou chleba. Nabídnout mu celý nastávající rok, své blízké, své starosti, své naděje a také - a to především - sám(-a) sebe.

Letos do plánovaného programu adoračního dne v naší farnosti nečekaně zasáhla

zpráva o jmenování nového sídelního biskupa v Litoměřicích zveřejněná na Štědrý den. P. Pavel Posád, doposud spirituál v olomouckém semináři měl být totiž tím, kdo adorační den povede. Dopadlo to tedy nakonec jinak. Telefonicky se omluvil. Vzhledem k novému úkolu, kterým ho svatý otec pověřil, nemůže přijet. Ale přislíbil, že až to bude možné, naši farnost rád navštíví. Pokusím se zajistit jiného kněze a Vás prosím o modlitbu, aby se to podařilo. K přípravě na adorační den, i během něj, může dobře posloužit loňský lednový zpravodaj.

Přeji Vám všem pevné vykročení do nového občanského roku. Je to rok, v němž se oficiálně staneme členy nové Evropy. Bude v něm dráž. V naší diecézi to bude rok věnovaný rodině a v naší farnosti rok uskutečnění plánované opravy věže farního kostela. Kéž by se tento rok stal také rokem poctivého úsilí o pravdivost a upřímnost doprovázené skutky, které budou svědčit o naší naději, jejíž zrození jsme právě oslavili.

o . Roman, farář

Socha sv. Václava

Chodíme kolem ní. Slouží nám jako místo kde si dáváme schůzky. Tento umělecky otesaný kámen se stal součástí života našeho městečka. A jak se to často stává, myšlenka, která vedla k jeho vzniku nepřežila. Nestala se součástí myšlení těch, kteří ji jinak důvěrně znají. A možná si dokonce myslí, že vše podstatné o ní vědí. Tyto řádky mohou pomoci vše napravit.

V roce 1941, na opěrné zdi kostela, byla postavena jezdecká socha sv. Václava. Byla vytesána ze čtyř kvádrů, které vážily 145 q. Na soše pracovali : akademicky sochař mistr Antonín Berka, pomocný sochař Rudolf Hrádek a kameník pan Strejček. Oba sochaři strávili v Olešnici více jak dva měsíce, bydleli na faře, kde se také stravovali. Podle zápisu v kronice farníci sledovali postup práce se zájmem a svoji spokojenost vyjadřovali také tím, že pomáhali při obstarávání potravin potřebných k jejich stravování. Je třeba si uvědomit, že v té době byly potraviny na příděl. S prací se započalo 12. srpna 1941 a socha byla téhož roku. 18. října, dokončena. Poněvadž v té době bylo vyhlášeno stanné právo a žádné slavnosti nebyly dovoleny, socha byla slavnostně posvěcena až 29. září 1945 Dr. Karlem Skoupým.

A nyní už doslovný přepis z kroniky :

„Socha sv. Václava je krásna. Mistr Berka vtesal do kamene tuto myšlenku : Svatý Václav jede na koni polem a vlnicemi, aby se podíval jak zraje pšenice, z níž bude mlet mouku a zhotovovat hostie, a jak se nalévají hrozny, z kterých bude lisovat víno ke mši svaté. V tom jede okolo kostela - to je kostel náš. Světec nemůže jetí kolem kostela bez povšimnutí. Vždyť tam ve svatostánku přebývá eucharistický Pán Ježíš, jehož je sv. Václav vroucím ctitelem. Proto strhne prudce koně, který se zastaví ve vzpínání. Sv. Václav se obrací ke kostelu s vroucím a zbožným pohledem a pozdravuje Pána Ježíše svátostného, A když ho pozdravil a Jemu se poklonil, přednáší mu prosbu za svůj národ, aby mu Bůh nedal zahynouti Modlitbu Za národ vyjadřuje lipová ratolest ve zdvižené ruce. Myšlenka krásná a originelní byla přesvědčivě umělecky vyjádřena.

Mistr Antonín Berka byl rodákem Leštiny u Zábřehu. Socha si vyžádala celkového nákladu 51.751,90 Kč, z toho činil účet chrámového družstva 47.850,- Kč.

1925

19. července 1925 konána oslava 2001eté památky znovu vybudování filiálního kostela sv. Mikuláše na Moravské straně. Slavnostním kazatelem byl p. Augustin Neumann O. S. A, zdejší rodák, který v kázání svém na to poukázal, že žánní akatolíci nikdy kostela sv. Mikuláše v držení nebyli. V kostelíčku nádherně a bohatě, ale vkusně vyzdobeném měli za úplné asistence pontifikální mši svatou! nejdůstojnější pan opat a prelát František Bařina O. S. A. ze Starého Brna. Účast věřících byla veliká, nadšení při pěkném počasí nemenší. Slavnost působila na lid dojemně, hlavní průvod, jenž vedl pan prelát z farního chrámu Páně do kostela sv. Mikuláše, svoji početností a uspořádaností, a pontifikální mše svatá svou neobvyklostí a důstojností. Rok 1925 byl rokem jubilejním. Pro ty, kteří do Říma nemohli, papež Pius XI rozšířil milostivé léto narok 1926 do 31. prosince.

1926

Rok 1926 vyplňují svými osudy a pracemi kooperátoři Leopold Benáček, Ignác Pezlar, Martin Papež. Leopold Benáček byl duší stavby Orlovny v Olešnici, která byla postavena na povznesení a oživení ruchu a života Katolického a vzdělání lidu z okolí olešnického. Dne 26. září byla posvěcena službami Božími, při nichž kázal vdp. regens alumnatu v Brně Dr. Karel Skoupý, a mnohými řečmi vskutku slavnostními jako Monsig. Šrámka, vůdce delegace Katolického lidu a starosty Orla a pěveckými sbory byla svému účelu odevzdána. Pro své kázání, při němž učinil zmínku o povinnostech křesťanských představených a pro své upozornění žactva ve škole, by se nezúčastnilo výletu na Růžový palouček u Litomyšle s nádechem protestantským p. Leopold Benáček soudně stíhán a vyslýchán, ale k dalšímu soudnímu řízení nedošlo. Týž koncem září odešel do Znojma, by tam konal službu vojenskou. Služba ta trvala 6 měsíců, ale byla tuhá a skončila v Brně u vojenské duchovní správy. P. Leopolda Benáčka přišel zastupovat do Olešnice horlivý kooperátor z Moravského Krumlova p. Ignác Pezlar, ale návratu p. Leopolda Benáčka se v Olešnici nedočkal. Vrátil se už po třech měsících za administrátora do Mor. Krumlova, kde mladý farář p. Byrečka z nenadání zemřel. Přišel druhý zástupce p. Martin Papež opět kooperátor z Moravského Krumlova, vybyv sobě 14měsíční službu vojenskou. V roce 1926 konáno Milostivé léto při němž k dosažení odpustků a milostí Milostivého léta hojně věřících přijalo svátosti. Než ani peklo nelenilo. 3 rodiny mimo nadání vystoupily z církve. Otec jedné z nich na otázku farářovu, proč z církve vystupuje, odpověděl: „Abych se měl dobře.“ a začal poukazovat na veliký- majetek církevních hodnostářů, ale byv o pravém stavu po parcelaci poučen, v rozpacích odešel. Matka zase z jedné těchto rodin přišla na

faru, že se s dětmi opět do církve vrátí. Než následovalo psaní, že to hned k vůli své sestře, která krok její bezohledně pokárala a odsoudila, učiniti nemůže.

1927

Rok 1927 v ohledu hmotném byl pro farnost naši smutný. Dvakrát ji navštívilo hrozné krupobití. Po nejprve odpoledne na den sv. Medarda, 8. června zhoubný mrak se táhl od „Kocourů“ kopce to před Prosetínem, přes pozemky Křtěnovské po silnici. Ke Lhotě, k Crhovu v šíři od kopce nad Puchámou k rybníku v Crhově, a pak k Ústupu na pozemky mezi Ústupem a Rozsíčkou. Podívaná na stlučené osení, žito a pšenice, a pícniny byla bolestná, vše zpřeráženo i uráženo. Jařiny se jakžtakž zmohly. Oziminy byl zaorány a pozemky byly ječmenem osety znovu. Než v Crhově byla práce marná. Přišlo druhé krupobití v neděli před polednem dne 17. července. U Crhova zhoubný mrak se hnal bouře cestou jako poprvé, ale na hranicích Ústupských obrátil se k Olešnici a přes Snelovku až za farský- lán hnal se ještě za Širokou louku k Veselce. Nejvíce byla zničena úroda na polích od Olešnického Vejpushku směrem k Ústupu. Na farském poli hned z kraje počínajíc byla úroda zničena od 40% - 60%. Zdálo se, že pohroma tak veliká nebude, pšenice i oves z části na farském poli stály, než oves do žní z velké částí na poli vypadal a pšenice zavadla, vymlátiti ji nebylo možno a zrnko dala chudičké. Pozemek farský- u Crhova byl po obakráte krupobitím stížen. Farář dostal statni podpory 105 Kč, ale za metrác žita na seti - a lacino koupil - dal 220 Kč; později na podzim se prodávalo žito za 270 Kč. Toho roku byla neobvykle bohatá úroda bramborů a řípy i tam, kde pouze druhé krupobití řádilo. Štěstí bylo, že po osudném 17. červenci bylo pod mrakem několik dní, tak že rozbitá nať se vzkřísila, srostla, znovu vyhnala a neopadla. Ten rok se metrác brambor prodával 15 -20 Kč, metrác za 25 Kč se prodával na začátku sklizně, kdy nebyla zjištěna tak bohatá jejich úroda. Až do sv. Martina, byl podzimek velmi pěkný. Ale před sv. Martinem odpoledne už padal sníh a začala zima.

Hierarchické zřízení církve - farnost

Nejnižším článkem struktury církve je farnost. Dle kánonu č. 515 CIC je farnost určité, natrvalo zřízené společenství křesťanů v místní církvi, svěřené pod vedením diecézního biskupa do pastorační péče faráři, jako jejímu vlastnímu pastýři. Farnost je právní osobou, která vystupuje v právních vztazích samostatně a svým jménem (Katolická farnost v ...) a hospodaří s vlastním majetkem.

Každá farnost má své přesně ohraničené území. Stanovit nebo změnit hranice farnosti může pouze diecézní biskup. Právo rušit nebo zřizovat farnost náleží opět diecéznímu biskupovi.

Farář je kněz stojící v čele farnosti jako její řádný duchovní správce. Vykonává pastorační péči pod vedením diecézního biskupa, je povolán, aby se s ním podílel na Kristově službě, a to učením, posvěcováním a řízením ve spolupráci s ostatními kněžími nebo jáhny a v součinnosti s křesťany laiky. V jedné farnosti může být pouze jeden farář. Farářem může být pouze kněz, má vynikat pravou vírou a řádnými mravy. Farář se ustanovuje biskupem na dobu neurčitou. Po dosažení věku 75 let má požádat o uvolnění z úřadu. Farář by měl pečovat jen o jednu farnost, z nedostatku kněží mu mohou být svěřeny i jiné farnosti.

Farář je povinen postarat se: aby slovo Boží bylo neporušeně hlášáno, aby laici ve farnosti byli vyučováni v pravdách víry, pečuje o katolickou výchovu dětí a mládeže, stará se, aby byla eucharistie středem farního společenství věncích atd. Dále se snaží poznat věřící ve své farnosti, navštěvuje rodiny, posiluje je v Pánu, se zvláštní láskou se věnuje nemocným, chudým, osamělým, utiskovaným, vyhnancům a postiženým; usiluje také o podporu manželů, rodičů; uděluje svátosti, asistuje u sňatků, koná pohřby, svěťí křestní vodu, slaví eucharistii, vede průvody mimo kostel atd.

Ve všech právních věcech jedná farář jménem farnosti. Farář má sídlit ve farním domě blízko kostela, vzdálit se může každoročně ne na dobu delší než jeden měsíc. Farář je od převzetí farnosti povinen každou neděli a v diecézi zasvěcený svátek slavit mši svatou za svěřený lid. Farář vede farní knihy čili matriky: oddaných, pokřtěných a zemřelých a další určené knihy. Farář pozbývá svůj úřad smrtí, přeložením, zřeknutím se úřadu, uplynutím doby, na kterou byl ustanoven.

Pastorační rada - pokud je to vhodné je ve farnosti ustanovena pastorační rada, které předsedá farář, členy jsou věřící a ti, kdo se podílejí na pastorační péči ve farnosti. Všichni napomáhají rozvoji pastorační činnosti. Pastorační rada má pouze poradní hlas a řídí se normami stanovenými diecézním biskupem.

Ekonomická rada - je povinně ustanovována v každé farnosti. Členové jsou voleni a pomáhají faráři ve správě majetku farnosti. Řídí se obecným právem (civilním právem) a normami stanovenými diecézním biskupem.

Farní vikář - Pokud je to potřebné pro náležité plnění pastorační péče o farnost, může být farář ustanoven farní vikář. Je farářovým spolupracovníkem a pod jeho vedením pracuje v pastorační službě. Farním vikářem může být pouze kněz a do funkce je jmenován diecézním biskupem. Je povinen sídlit ve farnosti a zastupuje v době nepřítomnosti faráře.

Kaplan - je kněz, kterému je svěřena pastorační péče o některé společenstvo nebo zvláštní skupinu křesťanů. Kaplan má oprávnění udílet svátost smíření, hlásat Boží slovo, udílet pomazání nemocných, konat bohoslužby ad. Své úkoly koná kaplan společně s farářem.

Jáhen - je dalším řádným po-mocníkem faráře. Jáhen je člověk, který' přijal jáhenské svěcení nebo je to funkce, kterou vykonává ve farnosti. Rozlišujeme tzv. trvalé jáhny - ženatí muži, určitého stupně vzdělání; jáhenství jako předstupeň kněžského svěcení - povinnost celibátu, studium v semináři. Jáhen může být biskupem ustanoven při nedostatku kněží pro potřebu správy farnosti. Jáhen může sloužit bohoslužbu slova s kázáním a podáváním Eucharistie, může křtít, asistovat při sňatku, vyučovat.

Fara -je střediskem společenského a pastoračního života farnosti a jejích členů. Budova fary je v církevním vlastnictví. Na faře se nalézá služební byt faráře případně vikáře, jáhna s rodinou, kostelníka s rodinou, farní hospodyně; hostinské pokoje, které slouží k ubytování těch, kdo přicházejí do farnosti vypomáhat nebo farnost kontrolovat, slouží také k ubytování ohlášených cestujících kněží či jiných návštěv farnosti; sál pro společenská shromáždění, mohou se zde konat přednášky, konference; kaple sloužící pro biblické hodiny, katechezi; kancelář a s ní spojený farní archiv; knihovna, v níž se farníkům půjčují knihy; místnosti farní mládeže např. klubovny, místnosti pro jednoduchý tělocvik.

(Pramen: Jiří Rajmund Tretera: Církevní právo, JK Praha 1993; Kodex kanonického práva, Zvon 1994)

Příště: Učitelská služba církve

Markéta Konečná

Jak vznikl církevní majetek

Král si ovšem tento ústupek bohatě vynahradil tím, že uvaloval na církevní instituce vyšší daňové zatížení, než jaké musely platit světské instituce, a často na církev uvaloval i mimořádné daně, zejména v době nákladných válčených tažení. Tato praxe se u nás udržela po celý středověk. Tato historická dohoda mezi státem a církví se pak projevila i v zemských deskách založených o půlstoletí později, v nichž se už objevuje důsledně pouze církev jako vlastník svých nemovitostí.

Biskupové byli od panovníka obdarováni statky, určenými k jejich obživě. Ty byly od počátku, tj. již od roku 976, považovány za jejich neomezené vlastnictví, na které se nevztahovalo patronátní právo. V některých historických obdobích, zejména za vlády některých Přemyslovců, byl však vztah biskupa a krále chápán jako feudální lenní vztah.

U pražského biskupství, které bylo podřízeno mohučskému arcibiskupovi, si však investituru tj. uvedení do úřadu předáním berly a prstenu, podržel na dlouhou dobu německý císař. Při zřízení pražského biskupství ho však statky obdařil kníže Boleslav II., při zřízení olomouckého biskupství dostal olomoucký biskup statky od knížete Vratislava II.

Kláštéry byly zakládány a budovány zpočátku většinou panovníky a později i šlechtou. Kláštéry byly zprvu hmotně zajišťovány desátky a podíly z knížecích důchodů, později byly obdarovány statky- určenými jejich obživě. Z toho jim také plynuly povinnosti starat se o nemocné a staré lidi a leckdy také hostit knížecí družinu. Vědomí, že kláštéry dostaly svou půdu darem od panovníka a šlechty a že nemají díky tomu žádnou možnost bránit se zneužívání zvláštního stavu, který se tím mezi nimi vytvořil, vedlo *tyto* zakladatele klášterů a jejich dědice v tísnových situacích k porušování klášterního vlastnického práva a k vymáhání finanční výpomoci nebo dokonce k zastavování klášterních statků. To však byla zvláště a nikoliv normami první stav. Dnešní odpůrci restituce toho používají jako argumentu proti církvi a touto zvláště některých zakladatelů klášterů dokazují, že nešlo o neomezená vlastnická práva církve. Bezpráví páchané na kláštěrech povyšují na základní právní normu a její platnost rozšiřují na všechny církevní majetek.

etapa od 13. do 14. století

Od roku 1198, resp. od roku 1204, byli čeští panovníci dědičnými králi, země bohatla a s ní i církev. K vyvrcholení rozsahu církevního majetku došlo za zbožného císaře a krále Karla IV. Podle našich historiků tehdy v důsledku již 600 let trvající štedrosti panovníků, šlechty, měšťanů i poddaných dosáhlo církevní vlastnictví v naší své největšího rozmachu a církvi patřila celá třetina půdy. To vedlo na jedné straně k bohaté stavební činnosti (stavba gotických kostelů), ale na druhé straně k rozpoutání vlny závisti, která čekala jen na svou příležitost. Ta se naskytlá v důsledku vypuknutí schismatu v církvi v roce 1378, který u nás vedl k husitským bouřím a válkám.

17. 9. 1419 došlo k prvnímu velkému útoku pražského lidu proti katolickým kostelům a klášterům, který pokračoval i v dalších letech. Celkem bylo za husitských válek vypáleno a vypleněno asi 170 klášterů a několik set kostelů, přičemž movité umělecké památky vzaly za své. Šlechta a města si rozebrala církevní pole a lesy.

V červenci roku 1420 byly husity oficiálně formulovány čtyři artikule pražské jako programový základ husitství. Ty zněly: svoboda kázání, přijímání pod obojí, odnětí majetku církvi a návrat k chudobě, veřejné trestání těžkých hříchů. Zde má svůj původ dnešní názor, že katolická církev má být chudá, aby byla věrohodná. Nejde tedy o názor církve, ale o repliku husitského chápání poslání majetku v životě církve.

etapa od 15. do 17. století

Za husitských válek v Čechách rozchvátila šlechta a města většinu církevního majetku, zatímco na Moravě se majetkové poměry církve tak drasticky nezměnily. Lze odhadnout, že církvi díky lepším poměrům na Moravě zůstalo v držení asi 10% dnešního půdního fondu ČR ve srovnání s 30% před husitskými válkami. Ztratila tedy dvě třetiny svého majetku. V Čechách zůstaly církvi jen ty majetky, které se nacházely v krajích, kde se udržela katolická šlechta a města. Byl to husitský král Jiří z Poděbrad, který e v rámci zklidňování rozháraných poměrů zasloužil o vrácení jmění některým klášterům v Čechách. Pražští arcibiskupové přišli prakticky o všechny statky. Arcibiskupství zůstávalo dlouho neobsazené a první arcibiskup musel žít z řádového jmění. Také kláštéry se jen těžce zotavovaly z úpadku a mnohé zanikly. Král Ferdinand I. Proto roku 1562 dal pražskému arcibiskupovi roční důchod 14 000 kop míšeňských grošů, aby přispěl k ekonomickému zotavení církve v Čechách.

etapa od 17. stol. do 18. stol.

Hlavním církevně-právním důsledkem bitvy na Bílé hoře bylo to, že roku 1624 prohlásil Ferdinand II. Katolické náboženství za jediné státem povolené v Čechách. Uplatnil tak i v Čechách ujednání augšpurského míru uzavřeného v Německu 25. 9. 1555, kterým byla zajištěna německým protestantským stavům náboženská Svoboda podle zásady „Cuius regio, eius religio" („Čí kraj, toho víra"). Toto výsadní postavení panovníka určovat náboženské vyznání svých poddaných bylo zrušeno až roku 1849 Františkem Josefem I.

(pokračování příště)

Vánoční ohlédnutí

Vánoce jsou svátky vstupu Boha do bolestné lidské skutečnosti. Člověk dostává znovu naději. Zaznívá k nám "Dobrá zpráva", že náš život není jen ubohé plahočení po zemi, ale je to cesta do ráje. Byť po trnitých stezkách. Jsou to svátky, kdy jsme citlivější než jindy na nejrůznější formy bezpráví, nespravedlnosti, osamocení a bolesti. Snad :když vidíme kolem sebe shon těch mladších, zdravějších a pohyblivějších, může nám být líto, že my ", už jim nemůžeme pomáhat tak, jako jsme to dělali dříve. Ale lze se na to dívat i z jinak. Jsou to svátky Boha Otce (dává nám svého Syna). A my ve své bezmocnosti jsme více dětmi. Přece znakem dítěte je, že všechno očekává od svých rodičů. Když jsme odkázáni na pomoc druhých, jsme jako děti. Dovolujeme Otci se o nás postarat - prostřednictvím příbuzných, přátel. Jako jsme se v dětství vnímali více jako děti svých rodičů, tak ve stáří a nemoci se můžeme více vnímat jako děti Boha. Už ho známe mnohem lépe. Prošli jsme s ním kus života. A jistě si více než kdykoli předtím uvědomujeme, za co všechno mu můžeme děkovat. Zkusme se proto o těchto vánocích podívat, co všechno nám nadělil pod stromeček našeho života, a darovat mu pod ten jeho naše upřímné poděkování.

Prosbu člověka před penzí

(Ve své zaměstnání spolupracuji se staršími kolegy. Častokrát obdivuji jejich životem a zkušenostmi získanou moudrost. Požádala jsem jednoho z nich, aby se s námi podělil o to, jak prožívá své stáří a jak se cítí v této době, která si starších lidí přestala vážit.

Ing. Jana Němečková)

Jsem rok před důchodem. Je to věk, kdy se ještě nemohu vymlouvat na přílišné stáří - a omlouvat svá, řekněme, drobná selhání, na druhé straně se cítím opotřebovaný, pomalý, neobratný...

Ráno vstávám nabručený, všechno bolí, v práci a doma nabručený, bolí toho zpravidla ještě víc, večer jsem rád, že den končí. Velmi ochotně jsem kritický ke všemu a ke všem - až na sebe. Já jsem přece zodpovědný člověk, který- sice hodně nestíhá, ale pořád věří, že hlavně těm mladým, kteří stojí za málo až nic, nelze nic důležitého světit, jsou drzí, neochotní k nám zralým mužům, ...zkrátka svět, až opustíme práci, spadne do zmatků a rozkladu.

Velmi se mi líbil kreslený vtíp, zveřejněný nedávno v novinách. Starší muž sedí na lavičce, vedle něj mladší. Ten starší povídá tomu mladšímu. „Promiňte mladý muži, já už trochu špatně slyším. Kam jste fikal, že si mám strčit ty svoje životní zkušenosti?" Jistě to není nic objektivního, nicméně v mé situaci mi připadá velmi poučný.

Mohu a mám radit, jsem-li o radu požádán, tento poklad - na rozdíl od peněz mám veliký- (aspoň si myslím). Ale jak se cítím uražen a nazloben, pokud není přijata nebo dokonce existuje jiný názor.

Prosím tě, Otče můj, dej, abych byl jako naše staré jabloně na zahradě. Už jich hodně uschlo, ale pokud mě paměť neklame, všechny ještě ve svém posledním roce života na jaře rozkvetly a daly když ne už ovoce, tak krásu. Prostou, nevtrající se, ale přesto krásu, na kterou vzpomínám pořád - a když jejich dřevo bylo spáleno, dalo ještě teplo mým zimomřivým kostem. Prosím Tě, dej a pomoz mi, abych každý další rok života, který mi ještě zbývá, bral jako svůj poslední - a rozdával krásu a teplo do vztahů mezi Tvými tvory (tím nemyslím jenom lidi). Abych tyto dary mohl rozdávat, musím je mít a pěstovat. A tak Tě, Otče, prosím, dej mi sílu, abych překonal svou lenost a pohodlí, stále se učil a nezištně a s radostí rozdával.

A prosím tě ještě o jedno. O mém a pozdějším věku se říká, že přicházíme do dětských let. Ať jsem tedy jako dítě, zvědavé, důvěřivé, které touží po svém Otci, volá k němu o pomoc a radu - neboť je nechci jen rozdávat, ale musím se učit je i přijímat. Amen.

Petr Mrva

MĚL JSEM NEVESELE DĚTSTVÍ. ČASTO ANI NA PŘIPOJENÍ K INTERNETU NEBYLO.

Okénko pro nemocné

Když je člověk zdravý, má svoje, síly a schopnosti využívat k tomu, aby prospěl sobě i druhým. Na každou svoji činnost se má připravit modlitbou. Vzorem takového jednání je pro nás samotný Ježíš. On před svým veřejným vystoupením strávil na poušti čtyřicet dní a nocí a modlil se. Stejně i během svého veřejného působení se často uchýloval do ústraní, kde se věnoval modlitbě a připravoval se na budoucí činnost. Když však člověka postihne taková nemoc, že je vyřazen z vnější činnosti, není jeho přítomnost na světě zbytečná ale právě v této době může silně prospět sobě i ostatním lidem, když přijme svůj stav vyrovnaně jako Boží vůli, a snaží se s ním vyrovnat. Modlitby a oběti, které v té době koná, jsou velmi záslužné a vyprošují lidem kolem něho milosti, které by jinak vůbec jinak nezískali. V této době je možné prosit za dar poznání smyslu toho, co člověk prožívá sám a i za poznání správného jednání pro ty, kteří se věnují vnější činnosti, aby pochopili, co je důležité a opravdově se to snažili uskutečnit ve svém životě. Modlitba a vnější činnost spolu úzce souvisejí a bez opravdové modlitby je vnější činnost málo užitečná. Když jsme tedy vyřazeni z vnější činnosti nemocí, můžeme svými modlitbami a obětmi nahrazovat to, co v této oblasti nemohou konat ti, kteří se věnují vnější činnosti. Naše práce nebude měřitelná běžným způsobem, lidé ji často dostatečně neocení, ale Bůh, který vidí do srdce každého člověka a zná jeho úmysly a pohnutky, ocení každou naši dobrou vůli prospět lidem kolem nás a oslavit tím Boha.

Musíme udělat vždycky všechno, co je v našich možnostech, abychom dosáhli zdraví, ale když je situace taková, že i přes tuto naši snahu se náš zdravotní stav nelepší, musíme ho přijmout jako Boží vůli, vyrovnat se s ním a obětovat ho za ty, kteří naši pomoc potřebují. Čím budeme víc sjednoceni s Boží vůlí, tím budou naše modlitby mít větší hodnotu a tím více lidem vyprosíme. Ke zlepšení našeho zdravotního stavu přispěje i to, že budeme vnitřně vyrovnaní a spokojení, protože tím odstraníme z duše předrážděnost a smutek. S Boží pomocí jsme schopni se vyrovnat i s těmi největšími těžkostmi, které nám život může přinést.

o. Josef Šik

Na Štědrý den byl jmenován nový litoměřický biskup 25.12. 2003 18:10 ČBK (Vatikán/Litoměřice)

Mgr. Pavel Posad (50) byl na Štědrý- den v poledne jmenován novým diecézním biskupem v Litoměřicích. Jmenování bylo současně oznámeno ve Vatikánu a na litoměřickém biskupství.

P.Mgr. Pavel Posad se narodil 28.6.1953 v Budkově, okr. Třebíč. Pokřtěn byl v kostele sv. Martina v Budkově 1.7. téhož roku. Pochází ze sedmi sourozenců, nejstarší bratr zemřel ve věku dvou let. Rodiče pracovali v zemědělství. Po ukončení Základní školy v Budkově pokračoval ve studiu na gymnáziu v Moravských Budějovicích. Po maturitě v roce 1972 studoval na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Praze, se sídlem v Litoměřicích. Absolutorium obdržel v roce 1977 a 26.6.1977 byl v Brně vysvěcen biskupem Josefem Vranou na kněze pro brněnskou diecézi.

Kněžskou službu vykonával po tři roky jako kaplan nejdříve v Pozořicích, potom v Brně - Židenicích a v Lomnici u Tišnova. Od roku 1980 působil jako farář v Ratíškovicích, okr. Hodonín. Po dvou letech byl na žádost tehdejší státní správy přeložen do pohraniční farnosti Drnholec, okr. Břeclav. V roce 1989 byl ustanoven duchovním správcem v Třešti.

Po pádu komunistické totality se stal farářem u sv. Tomáše v Brně. Po třech letech byl jmenován spirituálem olomouckého Arcibiskupského kněžského semináře, kde působí dosud.

Kromě výchovy bohoslovců se věnuje trvalé formaci knězi a stálých jáhnů brněnské diecéze. Vede duchovní cvičení laiků (exercicie). Jedenáct let byl členem kněžské rady. Je členem komise České biskupské konference pro kněžstvo.

Zdravotník - křesťan v dnešní nemocnici

Konference na téma Zdravotník-křesťan v dnešní nemocnici proběhne v sobotu 17. ledna 2004 v sále Josefa Dobrovského v konventu Milosrdných bratří v Brně, na Vídeňské ulici 7.

Brno: Pastorační středisko brněnské diecéze pořádá konferenci Zdravotník-Křesťan v dnešní nemocnici v sobotu 17. ledna 2004.

Program:

9.00 mše

9.30 první blok přednášek: Specifika práce zdravotníka-křesťana Mons. Ing. Aleš Opatrný, ThD: Místo víry- křesťana v jeho práci v nemocnici
MUDr. Pavel Vedra: Jak křesťanství pomáhá lékařům v jeho práci (pohled z praxe)
Mgr. Ing. Jan Zachoval, Csc.: Proč jsem se stal jáhnem v nemocnici (svědectví)
Eva Kvasnicová: přínos a problémy náboženství v nemocnici (pohled zpoza hranic církve)
Mgr. Jan Mamula: Přirozený rozhovor o víře

Diskuze, Občerstvení

13.00 druhý blok přednášek: Prameny síly zdravotníka-křesťana

PhDr. Bohumila Baštecká: Syndrom vyhoření. Může i křesťan vyhořet?

S.M. Dominika Konečná OSF: Zdravá míra frustrace

Diskuze

Cca 16.00 ukončení konference

Vstupné dobrovolné. Přihlášky se jménem, adresou, pracovištěm a funkcí je možné zaslat do 31.12.2003 na adresu: Konvent sester Alžbětinek, Kamenná 36, 639 00 Brno, nebo na e-mail: s.m.jana@seznam.cz příp. tel: 602 582 459.

Beatifikační proces kněze - mučedníka RD. Jana Buly

Milé sestry a bratři,

vzhledem k tomu, že na svém 52. plenárním zasedání Čestí a moravští biskupové jednomyslně vyjádřili souhlas se zahájením beatifikačního procesu kněze brněnské diecéze Jana Buly, vyzývám všechny věřící, zvláště bývalé farníky, žáky, konseminaristy, spoluvězně a ostatní, kteří by mohli podat svědectví o životě a ctnostech P. Buly nebo uchovávat jakékoli dokumenty vztahující se k jeho životu, aby zaslali svá svědectví na sekretariát Biskupství brněnského (Petrov 8, 601 43 Brno). Vyzývám rovněž ty, kteří by mohli sdělit eventuální skutečnosti bránící uvedenému procesu.

Jan Bula byl kněz brněnské diecéze, který byl v době komunistického režimu v ČSR nespravedlivě odsouzen a v jedenácti letech popraven. Narodil se 24. června 1920 v Lakově u Moravských Budějovic. V roce 1931 nastoupil do primy na Státním českém reálném gymnáziu v Moravských Budějovicích, kde 14. června 1939 úspěšně vykonal maturitní zkoušku. Po maturitě studoval teologii v kněžském alumnátu v Brně. Kněžské svěcení přijal 29.7.1945. Jako kooperátor působil v Rokytnici nad Rokytnou. Právě tam ho v dubnu 1951 na základě vymyšleného obvinění zatkl Státní bezpečnost. Byl krutě mučen a vyslýchán a v listopadu téhož roku nad ním soud v Jihlavě vynesl předem naplánovaný rozsudek smrti. Mladý kněz byl 20. května 1952 ve věku nedožitých 32 let popraven. V roce 1990 byl jeho soudní proces znovu otevřen a P. Bula byl v plném rozsahu rehabilitován.

Prosím vás, sestry a bratři, o modlitby za zdárný průběh beatifikačního procesu.

Váš biskup Vojtěch

Plenární sněm katolické církve na webových stránkách

Pod názvem „První zasedání Plenárního sněmu katolické církve a brněnská diecéze“ začíná být v těchto dnech na stránkách Pastoračního střediska brněnské diecéze (<http://www.biskupstvi/pastorace> nebo <http://pastorace.biskupstvi.cz>) zveřejňován seriál postřehů účastníků, kteří na sněmu zastupovali brněnskou diecézi.

Brno: Seriál postřehů, reflexí a možných východisek z prvního zasedání Plenárního sněmu katolické církve přináší webové stránky Pastoračního střediska brněnské diecéze. V seriálu se vyjadřují delegáti a další pozvaní hosté sněmu za brněnskou diecézi. Odpovědi na dané otázky mají nejen zmapovat jejich vystupování na sněmu, jejich osobní hodnocení prvního zasedání, ale také navrhnout, co sněmovní proces znamená pro brněnskou diecézi zde a nyní. Za Brno se na sněmu zúčastnili biskupové Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle a Mons. ThDr. Petr Esterka, generální vikář Mons. Mgr. Jiří Mikulášek, soudní vikář ThDr. Josef Pacal, rektor Nepomucena Mons. Dr. Jan Mráz, za řeholníky S. M. Mgr. Zdislava Nosková, zvolení účastníci za brněnskou diecézi byli brněnský děkan ThLic. Václav Slouk, vedoucí Katechetického centra Mgr. Marie Špačková, a dále Marcela Muzikářová a Klára Pantová. Mezi experty byl Prof PhDr. Vladimír Smékal CSc. a Ing. Cyril Martinek. Jako pozorovatel byl přítomen Ludvík Kolek. V organizačním zázemí sněmu velkou práci odvedli také Mons. Dr. Karel Janoušek, Mgr. Jakub Holík a další.

Společenstvo cukrářů ČR

Společenstvo cukrářů České republiky v Brně obnoví cechovní insignie Pontifikální bohoslužbu při příležitosti 280. výročí cechu cukrářů bude v katedrále sv. Petra a Pavla celebrovat brněnský biskup Vojtěch Cikrle v neděli 7. prosince v 9.00 hodin.

Při příležitosti 280. výročí založení cechu cukrářů obnovuje Společenstvo cukrářů České republiky se sídlem v moravské metropoli své cechovní insignie. Při pontifikální bohoslužbě v den svátku sv. Ambrože (7.12.), patrona cukrářského cechu, je požehná brněnský biskup Vojtěch Cikrle. Insigniemi je replika „Cechovního praporu“ z roku 1723, cechovní kolany a ferule. Protože cukrářský cech s celorepublikovou působností má sídlo ve statutárním městě Brně, dal brněnský primátor Petr Duchoň souhlas, aby byl součástí kolany a ferule znak města.

Arcibiskupský kněžský seminář Žerotínovo náměstí 2. 771 U Olomouc

Drazí spolubratři, bratři a sestry v Kristu.

Nejdříve chci poděkovat vám všem - jménem bohoslovců i nás představených, kteří žijete v olomouckém semináři - za všechny modlitby, dobrodiní a dary, které přinášíte pro naše bohoslovce. Uvědomujeme si. Že každé povolání pochází od Boha a je Božím darem. Takové povolání možno získal jen v Církvi a skrze Církev. I my takto chápeme podstatný rozměr svého kněžského povolání.

Odvozujeme ho od Církve a to i od našich mateřských církví, kterými jsou farnosti, ze kterých pocházíme, odvozujeme ho i od vašeho života modliteb a obětí, ze kterých se naše povolání zrodilo a žije, bližním a připravuje pro církev, povolání nás všech je dar zaměřený na budování Církve Božího království na zemi.

Papež Pavel VI. Napsal. „Na povolání se musí přiměřeně odpovědět. Nemohou být povolání, která nejsou svobodná, které nejsou velkodušným a úplným darováním se.“

Začal nový akademický rok 2003/2004 na bohoslovecké fakultě a formační rok v arcibiskupském kněžském semináři. Na kněžskou službu se připravuje 84 bohoslovců. Z nich je pro arcidiecézi olomouckou 26 bohoslovců, pro brněnskou 20, ostravsko-opavskou 30, litoměřickou 2, královehradeckou jeden. Dále v našem semináři studuje 5 řeckokatolíků, z toho 3 z Ukrajiny a dva pro pražský exarchát. (V Říme studuje ještě 12 bohoslovců - Olomouc 3, Brno 7, Ostrava 2)

Pod jednou střechou s námi jsou ještě bratři z konviktu, těch je pro celou Českou republiku -9 (Olomouc 9, Brno 7, Ostrava-Opava 4, Praha 1, České Budějovice 2, Litoměřice 3, Hradec Králové 3, Roční pastorační praxi ve farnostech konají jáhnové - Olomouc - 8, Brno - 3, Ostrava - 7

Drazí spolubratři v kněžské službě, milí duchovní otcové našich farností, děkujeme za vaše modlitby a oběti a rovněž za všechnu duchovní i hmotnou pomoc našemu kněžskému semináři i našim bohoslovcům.

Vám, drazí bratři a sestry a naši milí dobrodinci děkujeme za vaše modlitby a oběti a rovněž za všechnu pomoc.

Těž děkujeme i našim nemocným a trpícím, zvláště za trpělivě snášení křížů, nemocí a těžkostí, kterými pomáháte našim bohoslovcům k růstu plnosti Kristova kněžství.

Každý týden je jedna mše svatá obětována za dobrodince našeho semináře a za naše povolání ke kněžství

Během celého roku jsme spojeni s jednotlivými farnostmi přes „duchovní most“ – den vzájemných modliteb farnosti a bohoslovců kněžského semináře. To znamená, že bohoslovci se toho dne modlí za farnost a věřící té farnosti se modlí za bohoslovce.

Vaše farnost Olešnice na Moravě je vyzvána k modlitbě a k obětem za seminář na den 12.5.

V neděli Dobrého pastýře - **2.května 2004** - konají bohoslovci pouť na Svatý Kopeček, kde děkují za povolání a vyprošují si nové bohoslovce.

Mše svatá bude v **10:30 hodin**. Přijměte pozváněna tuto pouť bohoslovců, rodičů bohoslovců a přátel semináře.

Chci vám ještě jednou poděkovat za všechna dobrodiní plynoucí z tohoto duchovního setkání a prosíme, aby Pán, Dárce našich životů vám požehnal a pomáhal k dosažení cíle.

Za všechny bohoslovce a představené kněžského semináře P. František Sedláček, vicerektor

Pozdrav z Mexika

Cotija, Michoacán México, 13. 12.2003

Drazí farníci, v této vánoční době Vám z mého současného působiště (Cotija, Michoacán Mexiko) chci popřát hojnost Božího požehnání a milost opravdového setkání s Pánem, který se z lásky k nám stává člověkem, aby nám zasloužil věčný život, Vyprošuji Vám, ať dokážete dát druhým štědře svůj čas, pozornost, pochopení a odpuštění, aby se pak nikdo necítil odstrčený nebo na obtíž. Příkládám slova našeho otce zakladatele (P. Marcial Maciel, LC) o tajemství vtělení Ježíše Krista:

"Nekonečně perfektní, všemohoucí, vševědoucí, dobrotivý a milosrdný Bůh; Bůh, který nemá počátek ani konec; který byl, je a bude; který stvořil všechno co existuje a udržuje nás při životě; nás Stvořitel viděl náš pád do hříchu a rozhodl se vzít na sebe tělo jako naše, tělo schopné pracovat, trpět, poslechnout, zpívat, plakat a modlit se, aby nám ukázal cestu návratu k Otci. Toto všechno učinil z lásky. Jestliže neporozumíme, že příčinou tohoto všeho je láska, jestliže nepochopíme význam slov "láska odevzdání a oběti", nemůžeme růst ani ve svatosti, ani v našem odevzdání se Bohu."

Na vás všechny stále pamatuji ve svých modlitbách a obětech.

Marta Halvová

Nabídka

Milí farníci,

mám milou možnost nabídnout vám poslech zajímavých přednášek z tzv. Akademických týdnů. O co jde? Cituji z internetových stránek (www.novemestonm.cz/aktydny): „Vnik Akademických týdnů je datován od roku 1932, kdy stál u jejich zrodu významný český myslitel, filozof a teolog P. PhDr. Metoděj Habáň OP. Na Akademické týdny přicházeli posluchači různých vyznání, aby naslouchali přednáškám předních českých odborníků v humanitních i přírodních vědách a vedli s nimi rozhovory. Tradice Akademických týdnů nebyla pře rušena ani za nacismu, kdy se konaly v podzemí. Až komunistický režim jejich pokračování znemožnil. Od r. 1991 obnovil Akademické týdny ve vlasti P. Jaroslav Knittl. Po jeho smrti, od r. 1994, je pořadatelem Akademických týdnů stejnojmenné občanské sdružení jako přímý pokračovatel tohoto díla.“

Naším posláním je rozšiřovat vědomí spoluobčanů v oblastech občanského a společenského postoje, morálky, lidské sounáležitosti, v oblastech vědy, kultury, životního stylu i politického rozhledu a napomáhat tím formování samostatných názorových a hodnotových postojů.

K jeho naplnění je stanoven hlavní cíl: Uspořádat každoroční setkávání narůstajícího počtu přátel Akademických týdnů. Jedná se o čtrnáctidenní letní akci v Novém Městě nad Metují, složenou z přednášek, diskusních fór, končenu a jiných kulturních akcí, odlehčenou večery u táborového ohně, zábavnými programy a výlety. Cílovou skupinou, pro kterou organizujeme Akademické týdny, jsou převážně lidé, jejichž orientace vychází z podstaty křesťanství, dále lidé hledající životní hodnoty, vědecké poznání a spojení rekreace s duševním obohacením. Vše je organizačně zajištěno po stránce ubytování, stravování, prodeje audiokazet s nahraným programem, knih a občerstvení, hlídání dětí a dalších vzniklých potřeb účastníků.

Druhým významným cílem je přehledně archivovat a v dostatečné kvalitě distribuovat veškeré nahrávky z celé historie "porevolučních" Akademických týdnů." A právě těchto nahrávek se moje nabídka týká. Jejich pravidelný návštěvník, farář Josef Kordík z farnosti Železnice (nedaleko Jičína), jich totiž za uplynulých pár let spoustu nakoupil a nyní je velmi rád zapůjčuje zájemcům o jejich poslech. Samozřejmě je nemá všechny, ale jej jich už pěkná řádka.

Nabídka témat a přednášejících je velmi široká. Jde o témata jako: Deprese - nemoc XX.století (Kašparů), Co poradí psycholog mladým rodičům (Matějček), Křesťanský pohled na evoluci (Vácha), Vnitřní zranění - uzdravení (Linhart), Jak se vyhnout krizi v manželství (Vacek), Milosrdenství chci, ne obět! (Rybář), Teologie po Osvětimi na prahu 3.tisíciletí (biskup Duka), Ježíš a duše Evropy (Lochman) a spousta dalších.

Pokud jsem Vás tedy nalákal a máte alespoň minimální zájem, projděte si seznam kazet umístěný na **stolku vedle bočního vchodu** v kostele (případně zašlu na e-mail -je možné si o něj napsat na můj e-mail: brasky@seznam.cz). Při Vašem zájmu o konkrétní tituly (mimo kazet z akademických týdnů tam jsou i kazety z ekumenického festivalu, přednášek v Železnici, originální kazety a kazety na nichž jsou namluvené knihy) napište čísla daných kazet spolu se svým jménem na přiložený papír. A já, až pojedu do Železnice, kazety vypůjčím, dám je do sakristie, a vy si je tam po vyplnění svého jména a adresy budete moci vypůjčit.

Jožin Soukal

Výsledky výzkumu-část třetí'

V této části výsledků dotazníkového výzkumu se zaměříme na svátosti a liturgii. Otázky jsou uvedeny shodně s dotazníky a čísla za odpověďmi uvádějí, kolikrát byla daná odpověď zvolena. Na konci otázky je kurzívou uveden názor o. Romana k dané záležitosti.

- V prvním dotazu na téma svátostí se mělo vlastními slovy vyjádřit jejich důležitost. Většina dotázaných různými slovy uvedla, že svátosti jsou důležité pro duchovní život člověka. O. Roman jim přikládá zásadní důležitost.

- Vaše znalost o svátostech je:
 - a) výborná - 2
 - b) dobrá - 38
 - c) špatná - 5
 - d) nevím o nich vlastně nic - 0

O. Roman považuje znalosti farníků na hranici mezi dostatečnými a nedostatečnými, ale s tím, že je to u různých lidí různě.

- Jsou svátosti eucharistie a smíření důležitou součástí vašeho života?
 - a) ano - 38
 - b) ne, jen ve významné dny - 6
 - c) ne, v podstatě nikdy - 1

Farníci ve věku 26 - 35 let a 36 - 50 let shodně vybrali možnost a). K odpovědi b) a c) se přiklonilo nejvíce mladých ve věku 15-25 let.

- Při žádosti o udělení křtu či svátosti manželství by se měl kněz klonit spíše k:
 - a) náročnosti vůči žadatelům o svátosti, aby se vyloučil formalismus - 17
 Zjednodušeně lze říci, že čím jsou respondenti (tj. ti co odpověděli) starší, tím se více přiklánějí ke shovívavosti. Respondenti starší padesáti let označili 12krát a) a 13krát b). Nějakou jasnou a „správnou“ odpověď na tuto otázku není možno v podstatě najít. Je totiž množství kritérií (a různá je i jejich závažnost) podle nichž může kněz udělení svátosti posuzovat.

O. Roman se přiklonil k odpovědi b). Udělení svátosti manželství je ochoten podpořit i v případě, že by si nebyl jist, zda nejde jen o formální Čin, protože vnímá, že snoubenci, jež přicházejí na faru, berou svůj vztah jako posvátnou skutečnost i když povětšinou neznají nauku katolické církve.

- Jak hodnotíte důležitost liturgie ve farnosti? (stručně popište):

Celkem 14 respondentů považuje liturgii za nezbytnou součást života farnosti. Jiní uvedli zajímavé postřehy. „Pro některé farníky je liturgie jediným projevem vyznání.“, „Měla by směřovat srdce člověka k Bohu, ne k vlastnímu prosazení a přehnané originalitě.“, „měla by být více srozumitelná“ a nebo „liturgie je nutná k růstu osobnosti“. Dvakrát také zazněl názor, že „je to v podstatě jediná forma setkávání věřících“.

O. Roman považuje liturgii za zásadní prvek farnosti.

- Považujete dnešní liturgickou formu za v zásadě správnou?
 - a) ano - 38 (plus o. Roman)
 - b) ne - 4
- Chtěl/a byste, aby měl kněz možnost oživit liturgické texty vlastní improvizovanou modlitbou?
 - a) ano - 28
 - b) ne - 15

O. Roman podotkl, že tuto možnost má a že mu v nynějším rozsahu postačuje.

- Máte nějaké návrhy pro změnu liturgie?

Konkrétních návrhů padlo jen pár. Dvakrát se objevil požadavek na méně vnějších okázalosti, dále požadavek na větší zapojení věřících, např. propojením rukou všech lidí při modlitbě Otčenáše. A z mladší generace zazněl požadavek na jinou hudbu (více rytmičtější). O. Roman podotkl, že tuto možnost má a že mu v nynějším rozsahu postačuje.

- Jak hodnotíte svoje postavení při liturgii?

Celkem 7 respondentů (odpovědí bylo celkem 19) zmínilo ve své odpovědi pasivitu: „pozorovatel“, „divák“, „jsem asi stejně pasivní jako většina“, „jsem spíše pasivní, ale nevím co by se dalo změnit“ apod. Z pozitivních odpovědí např. zaznělo: „snažím se co nejvíce soustředit“ (čtyřikrát), zapojuji se aktivně svými odpověďmi“ apod.

O. Roman si myslí, že je zde možnost většího vnějšího zapojení lidí (např. čtením). Na druhou stranu je příjemně překvapen velkou vnitřní účastí lidí na liturgii.

Při hodnocení „postavení“ při liturgii je možné mluvit o aktivitě, nebo pasivitě. Jak je zmíněno výše, je možné aktivitu rozdělit na vnější (ministrování, čtení, úklid kostela aj.) a vnitřní { snaha o naslouchání mluveného, opravdové podání pokoje, zpěv atp. }. Pasivní člověk se o zmíněné aktivity a postoje nesnaží. Tím se však částečně vyděluje z bohoslužby, protože jejím výrazným prvkem je jak prožívání vztahu k Bohu (jeho slovu, oběti) tak prožívání společenství (společný zpěv, podání pokoje).

- Myslíte si, že někteří lidé chodí na nedělní bohoslužbu jen z povinnosti?
 - a) ano - 38
 - b) ne - 4

Respondenti byli také požádáni, aby v případě odpovědi „a) ano uvedli procentuální počet takovýchto lidí. Tyto hodnoty byly velmi rozdílné (od dvou do sedmdesáti procent). Například hodnoty 10% a 50% byly uvedeny pětkrát; 20% a 60% dvakrát. Nelze říci, že by některá věková skupina měla zásadně odlišné odhady než jiná. Celkový průměr ze všech uvedených odhaduje 30 %. Jeden farník či farnice nad padesát let formuloval/a situaci jak ji asi vidí někteří mladí: „až naši nebudou, tak taky chodit nebudeme“.

O. Roman se neodvážá tento počet lidí tipovat, ale je to cítit, že jsou tací, co chodí na bohoslužby jen z povinnosti.

- Chodíte Vy na nedělní bohoslužbu z povinnosti?
 - a) ano - 0
 - b) ne - 37
 - c) někdy - 7

Mezi dvěma posledními otázkami je vidět jistý rozpor mezi odhady o počtu lidí, co chodí na bohoslužbu jen z povinnosti a tím, že nikdo z respondentů nechodí trvale na bohoslužbu z povinnosti. To může být dáno více důvody. Jedním z nich může být, že tento dotazník nevyplnil nikdo z těch, co chození do kostela vnímají jako povinnost, nebo jsou odhady opravdu nadsazené a nebo (a to je jistě jeden z hlavních důvodů) prostě nebyl dotazník vyplněn dostatečným a odpovídajícím vzorkem farníků.

Jožin Soukal

Farní ples

Mládež farnosti Olešnice uspořádala již dvanáctkrát na závěr plesové sezóny svůj Reprezentační ples. Ples má svou tradici a je mezi návštěvníky velmi oblíben. Postupem let se z mládežníků stali rodiče, přibýlo starostí a ubylo organizátorů. Nabídka podobných akcí se rozšířila, čímž mírně poklesla i návštěvnost plesu. Možná se také zažil pojem „ples mládeže“ a byl proto navštěvován především mládežníky, přestože byl určen pro všechny věkové kategorie. Rádi bychom tuto tradici plesu zachovali, protože jde o možnost setkávat se jinde než v kostele, jde o setkávání se s lidmi jiných farností, jde o příjemné pobavení či jen podívání.

Spolu s otcem Romanem navrhujeme organizovat již tuto sezónu ples jako „farní“, tedy ples všech farníků Olešnice. Pokud máte chuť se zapojit, máte nápady k programu či k organizaci, ozvěte se prosím o. Romanovi či Magdě Kintrové. Zveme vás též na pracovní schůzku, která se uskuteční 11. 1. 2004 v 16:00 v Katolickém domě.

Pro začátek vás informujeme, že sál, termín (21.2. 2004) i hudba (oblíbený Špunt Letovice) jsou zajištěny. Děkujeme.

Magda Kintrová

Svátosti a svátostiny

Ve farním chrámě sv. Vavřince byla pokřtěna:

8.11. 2003 Markéta Kolářová, nar. 5.8. 2003 v Boskovicích

Na poslední cestě jsme vyprovodili:

8.11. 2003 pana Ladislava Pospíchala * 3.7. 1935

29.12.2003 pana Drahomíra Schustera * 19.10. 1959

V roce 2003 bylo v naší farnosti pokřtěno celkem 17 dětí Z toho 4 z jiných farností.

Do stavu manželského vstoupilo 7 párů. Z toho 3 z jiných farností.

Pohřbeno bylo 12 mužů a 7 žen. Z toho 3 nežili v naší farnosti.

Adorace - vždy ve čtvrtek za kněžská a řeholní povolám 19.30 - 20.15 hod

Katecheze

Pro děti při nedělní mši svaté v 11.00 hod v sakristii

ve čtvrtek v 17.00 na faře - pro děti od 2. třídy

Pro dospělé v neděli po modlitbě Růžence v 15.00 hod (od listopadu do března)

Schůzky ministrantů - ve čtvrtek v 15.30 hod na faře

Kroužky pro děvčata

Mladší - v pátek v 15.00 hod

Starší - ve středu v 15.30 hod